REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune in Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
in Viena la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
in Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și invoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etaciu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 114. Brașov, Vinerĭ-Sâmbătă 25 Maiŭ (7 Iunie). 1902.

Al doilea period al campaniei.*)

X.

Abia se mai înseninase cerul solidarității în sînul partidului nostru, când — îndată după conferența din Iulie 1893—se ridică un nor întunecat, ce amenința se turbure din nou pacea dintre noi.

Norul acesta venia din spre miédădi, unde se formase din aburii năbușitorĭ produșĭ de nenorocita cértă, ce a isbucnit în jurul cestiunei naționale între partidele din România. In disputa vehementă, ce se încinsese între diarele din oposițiune și cele guvernamentale, au fost trase și cestiunĭ interne ale partidului nostru, deși acesta n'avea nicĭ în clin, nicĭ în mânecă cu animositățile dintre partidele politice în regatul vecin.

Unele diare oposiționale de dincolo făceau mare sgomot, că în sînul partidului nostru național ar esista un grup dușman comitetului național din Sibiiu și afirmau, că cu acest grup „separatist“, „kossuthist“ etc., care tinde a „slăbi monarchia Habsburgilor și tripla alianță“, ar umbla a-se alia guvernul român și partidul dela putere.

N'avem decât se deschidem „Memoriul politic“ al lui E. Brote și se cetim ceea-ce se scrie acolo pe pagina 145—148 pentru a ne lămuri din ce isvor își luau informațiunile diarele amintite și cine erau aceia, carĭ publicau în colónele lor articolĭ și corespondențe pline de suspiționărĭ și calumnii veninóse la adresa așa numiților moderații dela noi.

Desele pamflete, ce se fabricau peste hotare în contra diarelor și a elementelor independente dela noi, apoi acel tempo atât de vivace și vehemența cu care se tăia și se spândura în aceste pampflete, sta fără îndoială în legătură și cu faptul, că autorul „Memoriului“ citat „primise doue dile după conferența dela 23 Iulie 1893 permisiunea dela tribunalul din Clușiŭ, a căletori în streinătate“. Acesta era, cum s'a vedut mai târdiu, începutul „esilului“, ce și-l alesese „ghinerarul“ campaniei memorandiste, după-ce încurcase întreg comitetul în procesul pentru „publicarea și respândirea memorandului“, proces care s'ar fi putut restrînge numai la persóna sa, décă, după cum însușĭ mărturisesce în „Memoriu“, ar fi luat singur asupră-șĭ tótă respunderea pentru acea publicare și respândire.

In momente așa de grave, putem dice decisive, ca cele de atuncĭ, când atrocitățile masselor fanatisate de șovinism se repetaseră la Turda și la Oradea-mare și când se oferea cea mai strălucită ocasiune de-a strînge rêndurile partidului, de-a cimenta solidaritatea lui și de-a pregăti astfel lupta hotărîtóre în apĕrarea organisațiunei sale amenințate, cei ce se lăudau că ei și numai ei dirigéză „campania“, nu numai că au desertat dela postul și datoria lor, dér, indiferent décă au intreprins orĭ nu vr'o călĕtoriă în streinătate, au desertat și dela causa partidului, făcêndu-se conscient orĭ inconscient uneltele órbe ale unor interese streine de desvoltarea lui și de adeverătele sale interese de esistență.

Interesant este că, pe când pressa dinăuntru și din afară era în cea mai mare parte alarmată de „ultraismul“ celor ce pretindeau a dirige „acțiunea“, se petrecea ceva cu totul curios, ba chiar surprindĕtor. După declararea procesului pentru memorand se produsese în cugetarea acestora un reviriment, care făcea se isbucnéscă din când în când dorința lor ascunsă de împăcare séu, cum am dice adĭ, acomodare.

Adeverat, că prin tómna anului 1893, după importanta discusiune din dietă în cestiunea română, se ivise pe orisont „politica de împăcare“ a lui Hieronymi, pe atuncĭ ministru de interne. Se întêmplase din incidentul unei escursiunĭ de studii a elevilor gimnasiului din Blașiŭ la Clușiŭ, ca aceștia se fie primițĭ în mod demonstrativ de către „Karpat-egylet“-ul din Clușiŭ. De acésta ocasiune s'a fost folosit ministrul Hieronymi și a adresat președintelui reuniunei maghiare „cuvinte cordiale și incuragiatóre pentru promovarea frățietății între Maghiarĭ și Românĭ“. Pressa maghiară guvernamentală a făcut mare cas din acésta scrisóre a lui Hieronymi dicênd, că el a câștigat Ungaria pentru idea politicei de împăcare.

Curênd după acésta s'a lansat de către „tribuniștĭ“, părerea, că ne-am afla în adever în ajunul unei împăcărĭ, ce s'ar face între Maghiarĭ și Românĭ și i-s'a dat espresiune viuă în doue procese de pressă, ce le-a avut „Foia Poporului“ în iérna anului 1893 și'n primăvara anului următor.

Intr'aceea se continua instrucțiunea în procesul pentru Memorand. Dér, din nenorocire, membrii comitetului trăiau încă tot în credința, ce le-o sugerase la conferență Eugen Brote, că n'are se se întêmple nimic, căcĭ guvernul în cele din urmă se va vedé constrîns de a recede însușĭ dela pasul intreprins, vedênd interesul cel mare, ce-l dovedesce pentru causa nóstră România precum și parte mare a pressei streine.

Ast-fel trecea timpul cel scump și nicĭ pănă în primăvara anului 1894 comitetul central al partidului nu s'a gândit a lua mĕsurile neapĕrat de lipsă pentru apĕrarea și susținerea organisațiunei partidului în cas, când totu-șĭ procesul ar lua o întorsĕtură seriósă.

In acéstă situațiune neclară și neisprăvită a conducerei partidului nostru o ajunse procesul Memorandului, care s'a pertractat înaintea juriului din Clușiŭ în luna lui Maiŭ 1894.

Din momentul acesta începe un nou period în viéța partidului nostru, period care ne-a adus unde suntem.

*) A se vedé N-rii 89, 91, 95, 98, 100, 101, 103, 104, 110 ai „Gaz. Trans.“ și articolii „Cine a spart solidaritatea?“ din „Gaz. Trans“ Aprilie 1902.

Reînoirea triplei alianțe. Din *Viena* se anunță, că în cercurile diplomatice bine informate se vorbesce cu cea mai mare siguranță despre iscălirea tratatului triplei alianțe în dilele viitóre la Roma. Procesele verbale referitóre la acésta au fost arătate Regelui Italiei, care se fi esprimat dorința, că vré se le vadă personal; a declarat tot-odată, că eventualele obiecțiunĭ și-le va face până la sfîrșitul sĕptĕmânei. Noua alianță s'a încheiat pe timp de 6 anĭ, adecă până la finea lunei Iunie 1908. Procesele verbale vor fi iscălite de *Zanardelli*, *Prinetti* din partea Italiei, contele *Wedel* din partea Germaniei și br. *Pasetti* din partea Austro-Ungariei.

Guvernul și congresul bisericesc sêrbesc. În ședința dela 4 Iunie a dietei ungare, deputatul naționalist sêrb Lyubimir *Pavlovicĭ* a cerut, ca ministru-președinte se-i respundă la interpelarea, ce i-a fost adresat'o cu privire la ordinea de di a congresului bisericesc sêrbesc. Ultimul congres s'a amânat, fiind-că n'a voit se renunțe la dreptul esențial de a-șĭ stabili însu-șĭ ordinea agendelor. Décă și dela congresul viitor se va pretinde așa-ceva, el *nu va renunța la dreptul seu.* (Strigărĭ: În al cui nume vorbescĭ? — *Pavlovicĭ:* În numele *poporului sêrbesc.* — Sgomot și strigărĭ: Nu esistă în Ungaria un ast-fel de popor.) — Ministru-președinte *Szell* declară, că în afacerea congresului va procede conform prescriselor legei. Va avé tot-déuna în vedere suveranitatea statului maghiar și póte se spunăĭ înainte, că ordinea de di a congresului nu va fi aceea dorită de Pavlovicĭ. A propus deja corónei ordinea de di. Statul maghiar stă pe basă legală (!) și congresul trebue *se se acomodeze.* — *Pavlovicĭ* se declară nemulțumit cu respunsul.

Revisuirea legei de pensiune a invĕțătorilor. Oficiosul *„M. N.“* anunță, că în ministeriul de culte și instrucție publică se lucréză cu mare zor la revisuirea legei de pensiune a învĕțătorilor. Lucrările au înaintat așa de mult, încât ministrul *Wlassics* va puté se presente dietei deja în decursul verei noul proiect.

Polonii în contra Germanilor. Clubul polon din Viena a ținut alaltă-erĭ séra o conferență, în care s'a relevat tendențele guvernului prusian de a desnaționalisa pe Polonii din Posen. Deputatul *Grek* a spus, că acésta se face tocmai pe când în delegațiunĭ s'a vorbit despre reînoirea triplei alianțe, ér o alianță ca acésta póte se pricinuéscă *mórtea Austriei.* Deja acum Austria *atêrnă de Prusia.* Grek presentă o moțiune, cerênd, ca *Austria se fie liberată de influența prusiană și germană.* În sensul acesta au vorbit și alțĭ oratorĭ.

Demisiunea cabinetului frances. În consiliul de miniștri ținut Miercurĭ la Eliseu, ministru-președinte *Waldeck-Rousseau* a remis președintelui republicei *demisiunea cabinetului.* Președintele *Loubet* a esprimat părerea sa de rĕu pentru acésta decisiune și i-a mulțumit pentru concursul, ce ministeriul i-a dat în timpurĭ grele.

---

† Episcopul Michail Pavel.

(Inmormêntarea).

Sighet, 4 Iunie 1902.

Arare-orĭ s'a vedut o manifestație de doliu mai grandiósă din partea poporului, ca aceea făcută cu ocasiunea înmormêntării neuitatului Archiereu Mihail Pavel în satul vecin Slatina.

Comuna Slatina, situată la o distanță de abia o jumĕtate de óră de orașul Sighet, de care o desparte numai rîul Tisa, era locul predilect al repausatului episcop. În acéstă comună și în filia Handalu, a păstorit episcopul Pavel timp de 12 anĭ, dela 1861 și până la 1873, când fu numit episcop la Gherla. Tot aicĭ se întorcea el mereu și după-ce ajunsese episcop la Oradea, căcĭ păstorirea comunei trecuse, după o scurtă întrerupere asupra fratelui sĕu Ioan (1876—1881), ér după aceea asupra nepotului sĕu Vasilie (1883—1886). Actualul administrator al parochiei este Ioan Doroș, același, care s'a grăbit în puterea nopții se asiste cu mângâierile religiunei la patul de mórte al episcopului.

Étă în fuga condeiului momentele principale ale ceremoniei înmormêntării.

Serviciul funebru s'a sĕvêrșit în biserica frumósă ridicată la 1895 de episcopul Pavel, pe cheltuiéla proprie, și situată pe-o colină, de unde poțĭ privi peste tot jurul. Tótă inteligența și mii de țĕranĭ românĭ din loc și jur alergaseră se fie de față la acéstă durerósă ceremonie, dând ultima onóre marelui binefăcĕtor al bisericei și al neamului.

A pontificat Esc. Sa Metropolitul Dr, *Mihalyi*, asistat de episcopii Dr. *Szabó*, Dr. *Radu*, de canonicul-prelat Dr. *Lauran*, canonicul *Boroș* și vicarul Maramureșului *Budu*, precum și de alțĭ vro-o 80 de preoțĭ, toțĭ în ornate bisericescĭ. Era impunĕtor acest conduct preoțesc.

Printre onorațiorii streinĭ au asistat episcopul rom. cat. din Sătmar Meszlenyi, din Sighet: Baron Roszner cu soția contesa Forgach, abatele Müller, vicariul Balogh, vice-șpanul Szabo, oficerii din armata comună ces. și reg. și dela honvedĭ, președintele tribunalului și directorul financiar și consilierul de mine din Sighet, ș. a.

Din partea familiei erau lângă cosciug: d-l *Michail Pavel* archivar comitatens, vĕduva lui Vasilie Pavel n. Vultur și familia *Gera.*

Nimenĭ n'a fost, care se nu se fi înduioșat, și se nu se fi emoționat vedênd între alții representate și fetițele din internatul din Beiușiŭ, întemeiat de repausatul episcop cu scop atât de măreț, carĭ au venit și ele se asiste la înmormêntarea prea bunului lor părinte.

Discursurile funebre, despre carĭ Ve voiŭ scrie în deosebĭ, zugrăvesc în culorĭ vii viéța laboriósă, esemplară și mult roditóre a neuitatului Archiereu, care fu astrucat în cripta bisericei.

Ne-am îndepărtat dela mişcătórea ceremonie, cu rugăciunile pe buze, ca Dumnedeu sĕ aşeḑe sufletul repausatului în loc de verdéţă, cu sfinţii şi drepţii, şi sĕ trimită diecesei vĕduvite un urmaş vrednic de Michail Pavel.

G.

*

Şimleul-Silvaniei, 4 Iunie 1902.

În ḑiua înmormêntărei nemuritorului archiereu român, iubitor de ómenĭ fără părechie şi binefăcĕtor al bisericei şi némului sĕu, *Michail Pavel*, s'a celebrat la 8 óre a. m. prin protopopul Ioan P. Papiriu cu asistenţa parochului din Ceheiŭ, Alimpiu Costea, — fiind vicariul Silvaniei dus la înmormêntare în Sat-Slatina — sfânta liturghie asistând în corpore personalul „Silvaniei“, elevele şcólei de fetiţe a „Reun. fem. rom. Sĕlăgene“ şi elevii şcólei gr. cat., conduşĭ de învĕţătorii lor şi numĕros public.

Sĕlagiul e plin de jale. Orĭ unde ajunge trista veste, stórce lacrĕmĭ din ochĭ şi s'aude plângerea durerósă: Dómne, pentru-ce ni-ai luat pe omul, care a umblat purure pe căile Tale şi a fost un viiu esemplu al iubirei de ómenĭ! Pentru-ce nu ni-l'ai ţinut încă barem 20 de anĭ?

X.

Sfîrşitul unei epopee.

Domnul Edouard Drumont scrie în numĕrul de Marţĭ, 3 Iunie, al ḑiarului „*La Libre Parole*“ sub titlul de mai sus următórele despre pacea anglo-bură:

„Se pare aşa-dér, că s'a sfîrşit. După trei anĭ de resistenţă eroică, care a pus în uimire lumea, fără a-i pute birui egoismul şi laşitatea, bieţii Burĭ sunt forţaţĭ a se închina numĕrului şi banilor.

Este decĭ adevĕrat, că Forţa este vecĭnic destinată a apăsa Dreptul? Când óre se va manifesta acea Justiţie imanentă, pe care tóte conscienţele drepte o invócă atât de ardent şi, vai, atât de înzadar!

In momentul, când diplomaţii ferocĭ ai vechei Englitere se pregătesc a ḑice ultimul cuvênt asupra acestei epopee miraculóse, vrednică de a inspira viitórele cântece ale istoriei, noi vrem, cel puţin fiind-că altceva mai bun nu putem face, sĕ salutăm pe magnificii eroi ai acestui rĕsboiŭ de independenţă.

Dewett, Botha, Delarey, voi veţĭ fi supuşĭ celui mai crud martiriu, vĕ veţĭ pierde patria; dér o pagină gloriósă între tóte, vĕ este reservată. Când istoria va vorbi despre popórĕ nenorocite, când ea va invoca sublimele înfrângeri, mai gloriόse, decât victoriile, ea va fi forţată a vĕ cita numele, şi popórele, auḑindu-le, se vor cutremura în acelaşĭ timp de admiraţiune şi de ruşine....

Ruşinea, mĕ tem, va fi mai mare decât admiraţiunea, căcĭ decă Burii au fost viteji, mĕsura laşităţii Englesilor a fost incontestabil mai mare, decât mĕsura bravurei Burilor. Nu este, decât un lucru, care se pótă face a-se uita séu ierta până la un grad laşitatea Englesilor, acest lucru este laşitatea Europei, séu — ca sĕ fim mai esacţĭ — laşitatea întregei lumĭ civilisate.“

Aicĭ d-l Drumont face aspre reproşurĭ împĕratului Germaniei, şeful uneia din cele mai puternice armate din univers, care — ḑice Drumont — de témă sĕ nu displacă câtor-va Jidovĭ din Londra, refusă a primi la Berlin pe bĕtrânul proscris Krüger.

Drumont califică şi purtarea Franţei de ignominiósă şi ignobilă, apoi continuă:

„Adevĕrul este, că marile puterĭ, n'au nimic a-şi reproşa una alteia. Ele au fost de-opotrivă egoiste, de-opotrivă laşe, de opotrivă ignobile, şi este natural sĕ fie aşa, căcĭ ele, cu tóte divergenţele aparente, urmăresc aceeaşĭ diplomaţie, aceeaşĭ politică, fiind-că şi unele şi altele ascultă de acelaşĭ stăpân atotputernic, care se numesce Majestatea Sa — banul.

In acest conflict lung şi sângeros din Transvaal, nu a fost decât un singur om, care a vĕḑut lămurit: Acesta a fost socialistul engles Hyndmann. In Anglia, socialiştii nu sémĕnă cu socialiştii noştri, carĭ au ochii vecĭnic împaienginiţĭ, aci de afacerea Dreyfus, aci de portofoliul lui Millerand. Hyndmann a observat de mult intrigile preparatóre ale rĕsboiului. El a cetit, de lunĭ întregĭ, în ḑiarele jingoiste, aparţinĕtóre tóte Jidovilor, articole furibunde, în carĭ se punea întrebarea, decă Anglia nu se va decide în curênd a pedepsi insolenţa ţĕranilor din Transvaal. El a vĕḑut pe lordul Salisbury asistând la partide de vênătóre cu jupuitorul Cecil Rhodes. A remarcat conferenţele îndelungate ale lui Balfour cu lordul Rotschild.

„— Nu sunt amestecaţĭ în afacere decât Jidovĭ“ şi-a ḑis acest Engles, care nu este nicĭ imbecil nicĭ credul. Şi cum Hyndmann este fără îndoiélă un brav om, care n'are nicĭ un motiv de a ascunde, ceea-ce cugetă, a adăugat:

— Rĕsboiul din Transvaal este un rĕsboiu preparat şi vrut de puterile banului: este un rĕsboiu jidovesc!“

După-ce arată, cum socialiştii francesĭ au ţinut cu Englesii şi că numai ḑiarele independente, ca „L. P.“ au protestat contra Englesilor, carĭ scurt timp înainte duceau o campanie violentă, cerênd boicotarea esposiţiei francese, décă nu se va libera Dreyfus — constată cu durere, că protestările au fost infructuóse. Apoi continuă:

„Dér ne rĕmâne cel puţin consolaţia, de a pute ḑice, că din prima ḑi noi am fost cu oprimaţii contra opresorilor, cu victimele contra călăilor. Ne rĕmâne onórea de a fi rĕsbunat cum am putut mai bine pe ofiţerii noştri, armata nóstră, drapelul nostru, de josnicele insulte plătite de Jidovii din Londra, de aceiaşĭ Jidovĭ, carĭ aştéptă acuma cu nerăbdare febrilă încheiarea păcii, pentru a-se pute arunca asupra câmpurilor de aur din Transvaal, unde cadavrele miilor de ómenĭ, erĭ sănĕtoşĭ şi viguroşĭ, sfîrşesc prin a putreḑi la sóre“....

*

Presa englesă ocupându-se cu situaţia în Africa-de-Sud după încheierea păcii, ḑice că ea n'a încetat încă de a fi gravă şi că Anglia are acum grozav de multe probleme de resolvat. „*Daily News*“ scrie între altele:

„Şi în acéstă óră a salvării, ne îndoim, că óre vulcanul urei omenescĭ nu va isbucni din nou? Craterul e acoperit cu érbă, dér puterea cea rea trăesce mai departe. Avem pe un moment linişte de a rĕsufla şi timpul acesta trebue sĕ-l întrebuinţăm pentru a face érăşĭ folositóre ţéra pustiită, a reedifica vetrele distruse şi a vindeca inimile rănite. Pe inimicul acesta numai atuncĭ l'am putut birui, după-ce el ne-a bătut în numĕróse lupte, a prins un general engles şi ne-a forţat sĕ trimitem din ţéră şi din colonii o armată de *300,000*. Pierderile nóstre sunt de *96,000 ómenĭ*, cheltuelile *220 milióne funţi sterlingĭ*. N'o spunem acésta, ca sĕ turburăm bucuria generală. Scim, că cel ce atacă, trebue sĕ dispună de forţe mai marĭ, causa principală însĕ care a necesitat o forţă armată mai mare a fost, că ne-am luptat înpotriva sentimentului celui mai puternic al inimei omenescĭ, *în potriva sentimentului libertăţii şi neatârnării*.

*

Din *Pretoria* se anunţă, că *Schalt*“-*Burger* şi Louis *Botha* au adresat Burilor o scrisóre deschisă, în care apreciază eroismul lor şi-i învită, sĕ conlucre cu toţii la desvoltarea socială şi spirituală a ţĕrii şi sĕ manifesteze *supunere leală* faţă de noul guvern.

Kitchener a sosit Lunĭ în Vereeniging şi a adresat membrilor marelui congres bur, o vorbire în care a esprimat convingerea, că de aicĭ înainte Britanii şi Burii se vor considera de amicĭ. Comandanţii burĭ cred, că desarmarea comandelor nu va întîmpina greutăţĭ.

Din *Londra* se telegrafézā, că guvernul ar fi incunosciinţat pe *Krüger*, că afară de *Leyds*, tuturor Burilor aflătorĭ în Europa li-se permite reintórcerea in Africa-de-Sud.

La votarea din *Vereeniging*, ce s'a făcut în 30 Maiŭ, 54 delegaţĭ burĭ au votat pentru condiţiile de pace, ér contra au votat numai 6.

Insultarea deputaţilor saşĭ.

In ḑiarul guvernamental „*Budapesti Napló*“ a apărut ḑilele acestea un articol, în care deputaţii Schwicker, Lurtz şi Korodi sunt atacaţĭ în modul cel mai ordinar. Articolul este întitulat: „Consulatul general german şi agitaţia pan-germană“, şi conţine următórele:

„Mişcarea pangermană în Ungaria a fost „făcută“ de către repausatul secretar consular Jager, în colaborare cu deputaţii saşĭ. Spiritul diriguitor şi mâna dréptă a lui Jager era deputatul Schwicker. Cu ajutorul lui Jager au plămădit Schwicker şi soţii planurĭ de înaltă trădare, prin carĭ au sedus apoi prin *Steinacker* şi alţĭ agitatorĭ pe Şvabii de Bacĭca şi pe studenţii din Viena.

După-ce s'a preparat terenul, au procedat la înfiinţarea de băncĭ cu banĭ săsescĭ şi la întemeiarea a cincĭ ḑiare.

Vĕḑênd poporul, că aceştĭ deputaţĭ (Lurtz, Korodi, Schwicker) nu numai că dau banĭ poporului, dér şi hrană spirituală, s'a rĕspândit vestea, că doi împĕraţĭ (cel din Berlin şi cel din Viena) sunt de acord cu acéstă agitaţiune.“

Ḑiarul lui Vészi se miră cum de Jager a putut nesupĕrat sĕ „comploteze“ cu acei deputaţĭ şi cum de Schwicker îşĭ încasa şi mai departe pensiunea şi dietele de deputat, ér fiiĭ luĭ iau lefurĭ ca funcţionarĭ ai statului, Lurtz şi Korodi umblă liberĭ prin Bănat, făcênd „propagandă trădătóre de patrie?“ Décă esistă un stat ungar, atuncĭ nu se pot tolera nicĭ o minută „potlogăriile acestei bande trădătóre de patrie“ şi décă nu, — atuncĭ sĕ între în vigóre judecata poporului, care nu trebue sĕ tolereze pe „trădătorii de patrie“ în funcţiunĭ şi demnităţĭ publice.

Poporul săsesc, care nu este încă cu desăvîrşire degenerat, trebue luminat, că d'al de Schwicker, Lurtz şi Korodi au făcut din sórtea acestui popor un „gheşeft“: unul sĕ se facă deputat, altul a fost îmbogăţit cu banii pangermanilor, ér al treilea agitator stringea banii prin Germania şi că poporul săsesc trebue sĕ ajungă la convingerea, că aceştĭ ómenĭ nu pot sĕ-i represente în camera deputaţilor.

Indiferent, décă se vor converti séu nu Saşii, administraţia este datóre a veghia, ca şi cum 'ar fi în stare de asediu şi sĕ-i ia de guler pe agitatorĭ.

*

Deputaţii atât de mişelesce atacaţĭ au intentat proces de pressă fóiei lui Vészi pentru insultă personală şi tot-odată proces pentru agitaţie contra unei naţionalităţĭ.

E forte bine, că au făcut aşa. Sĕ vedem acum, décă se va aplica faimosul paragraf al codului penal şi la jidovii, carĭ agită în numele maghiarismului contra naţionalităţilor, orĭ că acel paragraf este făcut numai pentru a-se întrebuinţa contra naţionalităţilor nemaghiare?

„Cifre elocuente“.

Foile maghiare fac mare cas de resultatele recensĕmêntului din 1900, care s'a publicat ḑilele acestea într'o carte.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“.

Bibliografia vechiă.[1]

(Din secolii 17 şi 18.)

— Continuare. —

Cartea continuă, apoi cu diferite cântărĭ fără de ritmĭ, întreţĕsând şi citaţiunĭ libere din psalmi până la pag. 75, unde se începe „cântec la Vinerea Pascilor“ despre patimele D-lui Christos; apoi rugăciune până la pag. 77, unde esplică credinţa în Dumnedeu triunul sub titlul: „Credinţa creştinéscă aşa sĕ se crédă de tot omul, nu altfel“. O reproducem aci pentru interesul dogmatic:

„Cred în Tatăl şi în Fiiul şi în Duchul sfânt, una este o dumnedeire, asemenea slavă de-a pururea fiinciósă mărire; cum este părintele aşa şi fiiul, aşa şi duchul sfânt; nezidit părintele, nezidit fiiul, nezidit Duchul sfânt, neajuns părintele, neajuns fiiul, neajuns duchul s., vecĭnic părintele, vecĭnic fiiul, vecĭnic duchul s., însĕ nu trei vecĭnicĭ, ci unul vecĭnic, precum nu trei neajunşĭ, nicĭ trei nezidiţĭ, ci unul nezidit şi unul neajuns asemenea; atóte ţiitor părintele, atóte ţiitor fiiul, atóte ţiitor şi duchul s., însĕ nu trei atóte ţiitorĭ, ci unul atóte ţiitor, aşa şi Dumnedeu Părintele, Dumnedeu Fiiul, Dumnedeu şi Duchul s., însĕ nu trei Dumnedei. ci unul Dumnedeu... nu trei domnĭ, ci unul Domn, pentru-că precum deosebĭ fiesce care tocmélă Dumnedeu şi Domn a mărturisi creştinii adevĕrat ne nevoim, aşa trei Dumnedei s'au Domnĭ a grăi credinţa cea bună pravoslavnică ne aperă. Părintele de nime nu este făcut nicĭ zidit, fiiul dela părintele însuşĭ este nefăcut, ne zidit, *ne născut*; duchul s. dela părintele nefăcut, nezidit nicĭ născut, ce purcedĕtor, un părinte este, nu trei părinţĭ, un fiiu nu trei fiĭ, un duch s. nu trei duchurĭ sfinte, şi întru acésta troiţă nimica nu este mai întâiŭ, séu mai apoi, séu mai pe urmă, nimica nu este mai mare, séu mai mic, ci întregĭ trei tocmele de putere, fiinciόse sunt loru-şĭ întocmai“...

Ar fi prea pe lung a reproduce din câte se cuprind în acest manuscris, drept aceea întrerupem şi ne mărginim mai mult numai la scara cuprinsului, înşirând de aci încolo numai titulii celor cuprinse în dênsul cu unele citaţiunĭ din câte-va locurĭ.

Sub numĕrul 59, pag. 78 urméză „Cântec la vlădicĭ, păstorĭ sufletescĭ“, apoi cântec la om mort, rugăciune înainte şi după propovedanie, rugăciune la anul nou. La pag. 88 este „socotéla cum trebue a alege, a pune craí diregĕtoriu“.... descriind calităţile şi însuşirile celor ce au sĕ fie puşĭ în deregĕtorie.

După alte diferite urméză apoi la pag. 105 „cathechismusul *dumnedeesc*“, unde se descrie şi se arată din filosofĭ şi din scriptorii bis. ce şi cum trebue sĕ fie rugăciunea, din care reproducem citatul lui *Avĕtuston* precum îl numesce scriitorul.

„Rugăciunea este vorba cu Dumnedeu: când cetescĭ Dumnedeu vorbesce către tine, éră când te rogĭ, vorbescĭ tu cu Dumnedeu“.

Din Eclesiastes:

„Ánimei se cade rugăciune, nu buzelor, că la rugător se uită Dumnedeu în inimă, éră nu spre strigarea gurei... Nu póte sĕ străbată rugăciunea ceriurile, de vei fi impovorat cu gândurile şi sîrguelele lumei şi a.“

Aceste se termină apoi cu o rugăciune către Dumnedeu.

De aci încolo se continuă cu capetele: plângerea pĕcatelor, rugăciune în vreme de perire, socotélă despre dosedile pruncescĭ, ce ai fost în pântecele maicei etc. Pag. 117 e o consideraţiune la slăbiciunile şi neputinţele firei omenescĭ. La pag. 121, se începe cu cap 73 „spunerea datoriei fiesce-cărui om, cum are a-se purta fie-care după statul sĕu, începênd dela cel de întâiŭ, până la cel din urmă în societatea omenéscă.

Citaţiunile mai tóte sunt din scriptură până la pag. 125, de unde continuă cu alte douĕ învĕţăturĭ de aceeaşĭ natură până la pag. 127, unde se începe „Rugăciunea când „ómenii cei rĕi vestea ta vor sĕ o mestece în ruşine şi cinstea ta sĕ o

[1] Vedĭ n-rile: 101, 102, 104, 107, 108, 109 din „Gaz. Trans.“ a. c.

„Ne-am înmulţit colosal noi Maghiarii! Am ajuns cifra de $51^0/_0$ în Ungaria. Avem majoritate absolută ca rasă. Cele $49^0/_0$ ce au mai rĕmas strĕine, le înghiţim noi în curênd!“

Cam aşa glăsuesc foile maghiare şi bucuria lor nu este próstă.

Fóia maghiară din localitate vorbind despre comitatul Braşovului, arată că Ungurii au atins cifra de 31,191 şi sunt întrecuţĭ numai cu puţin de către Românĭ, carĭ numĕră 33.886, ér Saşii rĕmân înapoia lor cu numĕrul de 29.415.

Décă însĕ în comitat Ungurii sunt numai la al doilea loc, în schimb în oraşul Braşov ocupă primul loc cu *14.115 suflete*, pe când Românii n'au decât 11.248, ér Saşii 10.644.

Majoritatea Ungurilor bănuim, că este prea umflată prin miile de servitóre sĕcuence şi prin alţĭ muncitorĭ veniţĭ, ca trecĕtorĭ pe aicĭ etc.

Bănuiala nóstră se confirmă prin alte cifre, carĭ, după convingerea nóstră, sunt încă şi mai elocuente, decât cifrele citate de fóia maghiară. Aceste cifre sunt luate din statistica celor, ce au fost găsiţĭ anul acesta apţĭ pentru serviciul militar.

In tot comitatul Braşovului au fost găsiţĭ apţĭ pentru serviciul militar 263 Românĭ, pe când Ungurĭ numai 162 (Saşĭ 196.)

Er în ce privesce în special oraşul Braşov au fost scrişĭ în liste *211 Românĭ* şi numai *120 Ungurĭ* (Saşĭ 187).

Din aceştia au fost găsiţĭ apţĭ pentru serviciul militar *61 Românĭ* şi numai *18 Maghiarĭ* (Saşĭ 60.)

Intrebăm acuma, ce fel de majoritate este acea citată de 14.116 suflete, care nu póte presenta la recrutare, decât 120 Maghiarĭ, pe când Românii în numĕr de *11.248* presentă aprópe de doue-orĭ atâţia?

Despre proporţia între cei găsiţĭ apţĭ pentru serviciul militar (61 Românĭ şi numai 18 Ungurĭ!) nicĭ nu mai vorbim.

Aşa o majoritate mai rar!

SCIRILE DILEI.

— 24 Maiŭ v.

Inmormêntarea regretatului Basiliu Raţiu s'a făcut — după-cum ni-se scrie din Blaşiŭ — la 3 Iunie n. Cosciugul cu osĕmintele rĕposatului a fost dus dela gară în sunetul clopotelor la catedrala din Blaşiŭ, unde fù aşedat pe un frumos catafalc în mijlocul bisericei. La órele 11 s'a făcut prohodul, funcţiunile rituale fiind sĕvêrşite de mai mulţĭ preoţĭ. A pontificat Ill. Sa prepositul I. M. *Moldovanu*, asistat de d-nii canonicĭ *Simeon P. Mateiŭ* şi Gavrilă *Pop*. Cuvêntul funebru l'a rostit d-l Dr. I. *Sâmpăleanu*, profesor de teologie, ér la mormênt cuvêntul de adio l'a ţinut, în numele teologilor, Sever *Frăţilă* preşed. Societăţii „Inocenţiu Micu Clain“. Au participat la înmormêntare public numĕros, elevii tuturor şcólelor şi corpul profesoral dela tóte şcólele din Blaşiŭ.

— Din prilejul acesta amintim, că neuitatul Basiliu *Raţiu* a făcut prin testament o *fundaţiune de 25,000 coróne* pentru stipendii „Mesei studenţilor“ din „Blaşiŭ i-a lăsat 600 coróne.

† Patriciu P. Barbu. Din Reghin ne vine trista scire, că *Patriciu P. Barbu* advocat şi proprietar, a repausat erĭ, 5 Iunie în etate de 62 anĭ. Repausatul a fost un bărbat activ şi bun Român. La 1892 fù ales membru în comitetul partidului naţional român. Mórtea lui lasă un gol simţit în societatea nóstră, precum şi regrete unanime.

Confiscarea „Cărţii de aur“. Despre confiscarea primului volum din *„Cartea de aur“*, despre care am vorbit în numĕrul trecut al fóiei nóstre, „Telegraful Român“ dă următórele amĕnunte: Scopul descinderei judecătorescĭ întâiŭ în localităţile „Tipografiei“ din Sibiiu, apoi în redacţia „Tel. Rom.“ şi în urmă în locuinţa d-lui T. V. Păcăţian, autorul opului, a fost confiscarea tuturor esemplarelor din „Cartea de aur“ vol. I, în care procuratura supremă din Clujiŭ a descoperit delict de agitaţie şi pe temeiul §-lui 172 din codul penal va intenta proces autorului. Comisiunea numită n'a aflat la „Tipografia“, unde s'a tipărit cartea, decât un esemplar, care a fost confiscat. In redacţia „Tel. Rom.“ a aflat 8 esemplare, ér numĕrul esemplarelor confiscate la locuiţa d-lui Păcăţian face 672. Tot din locuinţa d-lui Păcăţian a fost confiscată lista abonaţilor, cărora li-s'a trimes cartea. Despre confiscare s'a dresat un proces verbal, ér cărţile confiscate au fost depuse în biroul judelui de instrucţie Gödri până la aducerea unei sentinţe judecătorescĭ, care va avé sĕ spună, décă cartea conţine într'adevĕr părţĭ agitatorice séu nu?

Inaintarea unui Român în serviciul diplomatic. D-l Dr. Iuniu de Puşcariu, actual consul general austro-ungar în Tiflis, este înaintat consilier ministerial la ministeriul afacerilor strĕine din Viena. Noul consilier este fiiul d-lui I. cav. de Puşcariu, jude de curie în pensiune, din comuna Bran.

Jubileul de 200 anĭ al regimentului 51 din Clujiŭ dă prilej diarelor maghiare a recapitula gloriosul lui trecut. Regimentul a fost înfiinţat la 1702 în Agria. La 1703 îl vedem deja luptând în rĕsboiul ereditar spaniol. La 1720 îl găsim luptând în Sicilia, la 1730 şi 1731 în Corsica, în rĕsboiul ereditar austriac pe lângă Rhin, în Boemia şi Silezia, la 1746 în Italia de nord. Pretutindenea s'a distins cu vitejia sa. In rĕsboiul de 7 anĭ a luptat la Praga. La 1771 regimentul vine în Ardeal, unde la 1788—89 apĕră strîmtorile Ardealului contra Turcilor. Epoca de glorie a regimentului cade în rĕsbóiele contra lui Napoleon. In aceste rĕsbóie regimentul şi-a câştigat un renume atât de mare, încât Francesii i-au dat numele de *„Légion infernale“*. Dela 1792 până la 1815 a fost necontenit în luptă. Intre altele la *Marengo* a sdrobit garda consulară a lui Napoleon, la Aspern a participat la 6 asalturĭ. La 1848 s'a întors acasă din Italia. La 1859 îl vedem éraşĭ în Veneţia, la 1866 a participat la lupta de lângă Chlum, ér la 1882 s'a distins în Bosnia.

Către datele înşirate de diarele maghiare, noi mai relevăm, că acea *legiune infernală*, cum o numiau Francesii, era compusă din *soldaţĭ românĭ* şi că şi actualmente regimentul e compus aprópe esclusiv din Românĭ.

Nou proces de pressă. Procuratura de stat din Seghedin a intentat contra diarului *„Gross Kikindaer Zeitung“* un nou proces de pressă. Acusat e redactorul responsabil Arthur *Korn*, despre care foile maghiare din Budapesta lăţise deunădĭ scirea falsă şi tendenţiósă, că ar fi fugit din Ungaria. Incriminată este poesia: *„Gândesce-te că eştĭ German!“* publicată în Nr. 48 din 1 Decemvrie 1901 al numitului diar. Acusa e: *agitaţie contra naţionalităţii maghiare.* Pertractarea acestui proces s'a ficsat pe 16 Iunie n. a. c., la care procurorul a cerut citarea mai multor martorĭ.

Comandatul bur Jooste va ţiné mâne, *Sâmbătă séra*, o conferenţă despre rĕsboiul din Africa de sud şi despre prospectele Burilor, după încheiarea păcii, în grădina dela *„Pomul verde“*. Intrarea 60 b. (elevii 30 b.) Acésta va fi una din ultimele conferenţe ale comandantului. In curênd se va întórce în Olanda şi de-acolo în Africa de sud. Atragem atenţiunea publicului român asupra acestei conferenţe.

Societatea „Tinerimea română“ din Bucurescĭ şi-a serbat la Ateneu în diua de Constantin şi Elena aniversarea a 25-a a esistenţei sale. Cu acéstă ocasiune s'au împărţit premii la elevii din tótă ţéra, carĭ au eşit biruitorĭ la concursul din diferite obiecte din cursul primar şi secundar, precum şi la concursul de lucru manual. Preşedintele societăţii d-l N. *Dumitrescu*, a pronunţat un avêntat şi patriotic discurs, la care a rĕspuns secretarul ministrului de instrucţie, d-l *Adamescu.*

La turburările din Lemberg, ce au fost Lunĭ, s'au tras 16 glónţe de revolver şi s'au spart peste 50,000 gémurĭ. Sunt peste 200 răniţĭ, cei mai mulţĭ de loviturĭ de sabie. Femeile aruncau pe ferestrii apă fierbinte asupra soldaţilor. Inchisorile sunt pline de arestanţĭ. Oraşul este ocupat milităresce. Mai tóte oraşele polonese din Galiţia au arborat drapele de doliu, manifestând astfel înpotriva întêmplărilor din Lemberg.

Dile de vară. După îndelungata plóie şi rĕcóre din Maiŭ, în fine de câte-va dile avem căldură. Termometrul arată în umbră $25^0/_0$, ceea ce face posibil de a lua băi în liber. Eforia din Braşov a şi anunţat deja deschiderea băilor sale recĭ, aranjate cu tot comfortul modern.

Revista latinéscă „Vox Urbis“, despre care s'a vorbit pe larg într'un foileton al diarului nostru şi din care am dat altă-dată éraşĭ, în traducere, frumósa descriere a luptelor naţionale susţinute cu atâta abnegaţie de către poporul irlandez, acéstă revistă, dicem, anunţă că începênd cu 1 Iulie va deschide un nou abonament pe o jumătate de an. Acest abonament, care va conţine numerile 13—24 este esceptional de ieftin, numai 2½ coróne (1 fl. 25 cr.) Décă amatorii latinităţii se vor grăbi, dice prospectul revistei, a se abona în numĕr mare, atuncĭ abonamentul acesta ieftin, întrodus de-ocamdată numai ca încercare, se va puté menţine şi pentru anul întreg. Abonamentele sunt a se trimite prin mandat poştal pe adresa cavalerului *Aristide Leonori*, posesorul şi administratorul revistei „Vox Urbis“. — Roma via Alessandrina 87.

Asil pentru sĕracĭ. Dumineca, la orele 5 după amiadĭ, va avé loc în Bucurescĭ în presenţa M. S. Reginei, ceremonia punerei pietrei fundamentale a *Asilului pentru sĕracĭ*, ce societatea de binefacere „Regina Elisabeta“ construesce pe locul dăruit de M. S. Regele din şoséua Filantropiei Nr. 39. Vor lua parte la acéstă ceremonie întreg consiliu de administraţie al societăţei, tóte dómnele patronese şi d-nii membrii aderenţĭ, precum şi un mare numĕr de învitaţĭ.

Reuniunea femeilor evang. pentru ajutorarea bolnavilor, din localitate, va da o mare serbare de primăvară Dumineca la *8 Iunie* n. órele 3½ d. a. la Casa de tir, la care învită pe On. public. Bilete de întrare pentru adulţĭ 40 banĭ, pentru copii 20 b., se pot cumpĕra dela librăria Hiemesch la spiţeria I. Hornung şi E. Neustädter.— Suprasolvirĭ nu se aştéptă.

Crucea roşie. Biletele de întrare pentru representaţia de astădĭ în favorul „Crucei roşii“ se pot rescumpĕra în cancelaria teatrului.

NECROLOG. Subscrişii cu inima sdrobită de durere aducem la cunoscinţa tuturor consângenilor, amicilor şi cunoscuţilor, că prea iubita nóstră mamă, soră, sócră şi bunică **vĕduva Maria Popp** în etate de 65 de anĭ în al 39-lea an al fericitei sale căsĕtorii şi al 11-lea an al vĕduviei, după scurte dér grele suferinţe, împărtăşită fiind cu sfintele sacramente în 5 Iunie ş'a dat nobilul şi blândul ei suflet în mânile creatorului. Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale scumpei şi neuitatei defuncte se vor depune spre eternă odină Sâmbătă în 7 Iunie s. n. la órele 3 p. m. în cripta familiară din Bobohalma. Dormĭ în pace suflet blând şi nobil!

Bobohalma 5 Iunie s. n. 1902. George Pop şi soţia Hareti cu copiiĭ George, Emil, Sever. Dr. Dumitru Popp şi soţia Elena cu copiiĭ Tiberiu şi Livia. Emil Popp şi soţia Carolina cu copiiĭ Miţi, Nicolae, Melania, Hareti, Emil şi Aurel. Iuliu Popp, ca fii, nurorĭ, nepoţĭ şi nepóte. Dumitru Muntean şi soţia Maria n. Popp cu copiiĭ Octavia, Catinca m. Dr. Străvoiu, Maria şi Alexandru. Vasilie Zehan şi soţia Aneta n. Popp cu copiiĭ Vasilie şi Gabriella. Teodor Păcăţan şi soţia Silvia n. Popp. Gavril Maier şi soţia Valeria Popp cu copiiĭ Lucian, Octaviu, Sever, Eugenia, Valeriu şi Emil, ca ginerĭ, fice, nepoţĭ şi nepóte. Vĕd. Elena Horhoi ca soră.

— **Minca Huza** născută Catona a rĕposat la 2 Iunie n. în Deşiŭ, în vîrstă de 42 anĭ şi în al 23-lea an al căsĕtoriei. S'a înmormêntat la 4 l. c. în cimiteriul gr. cat. din Deşiŭ. O deplâng soţul sĕu Paul Huza oficial comitatens, fiica Paulina Huza, nurorile Cristina, Susana, Ana, Rosalia, Lina şi Maria Catona, apoi numeróse alte rudenii.

— **Iustin Callini**, proprietar, în Gödemesterháza, a rĕposat la 1 Iunie n. în etate de 36 anĭ. Inmormêntarea i-s'a făcut la 3 Iunie n. în cimiteriul gr. cat. din Gödemesterhaza.

ULTIME SCIRI.

Bruxella, 5 Iunie. Lui „Petit Bleu“ i-se anunţă din Utrecht, că *Krüger* zace bolnav.

Londra, 5 Iunie. „Times“ primesce din Pretoria scirea, că Burii adunaţĭ la Vereeninging au renunţat la independenţă, numai după-ce guvernul engles a declarat, că nu va mai trata cu ei, ci va dicta condiţiile de pace.

Sosiţĭ în Braşov.

Pe diua de 5 Iunie 1902.

Hotel „Pomul verde: Hadnagy G. S. St Gheorghe; Császár K. paroch. Mádefalva; Bertesc T. proprietar, Comarnic; Strohl R. fabricant, Bucurescĭ; Klovnik K. brutar, Bucurescĭ; Wesselsky I. zugrav, Bucurescĭ.

Hotel Europa: Rimanóczy B. inginer, B. Pesta; Takács, Budapesta: Lukács, Osko, Grossmann, Weiss, Hoff, Viena, toţĭ voiagiorĭ; Harmati comerciant, B. Pesta; David I. profesor, Cs. Sereda, Szebeni, comerciant, Szasz, antreprenor architect, Zakariás, comerciant, Cs. Szépviz, Benkő, fabricant de spirt, K. vásárhely, Gsur, inspector, Bucurescĭ, Beke, frate de şcólă, Bucurescĭ.

Hotel Bucurescĭ: Balasa, Delfin Budapesta, Gerő Cluşiu, Mittelbaum, T. Mureşului, Szalai, Berger, Budapesta, toţĭ voiagiorĭ.

Grand Hotel: Nagy, proprietar Olasz. Telek, Landau, comerciant, Cs Szt. Simon, Toth, Keller, zugravĭ, Miskolcz, Herzeg, Heimann, comercianţĭ, Oradea-mare.

lapede la pămênt“. La pag. 129 vorbesce despre fericirea vieţiĭ, care a gătit Dumnedeu iubiţilor sĕi. Urméză apoi rugăciunea înainte şi după mâncare, apoi o învĕţătură lungă despre judeţul, cum va sĕ fie; se estinde dela pag. 130—138 şi nisuesce, cu provocare la locurĭ din s. scriptură, a arĕta cum va fi la judecată, făcênd deducţiunĭ şi la locul, unde ar avé sĕ se ţină judeţul, despre care între altele dice:

„unde se vor aduna către Christos şi unde vor şedé în scaune, va fi sus în vĕzduchul ceriului, de-asupra văiei lui Iosafat, la muntele maslinelor lângă Ierusalim de către biserică despre rĕsărit..., că s. scriptură arată dicênd: aduna-voiŭ de pre una... îi voiŭ descăleca la câmpul lui Iosafat şi acolo mĕ voiŭ pogorî cu dênşii... şi se vie noródele la valea lui Iosafat, că acolo voiŭ şedé ca sĕ judec şi se cert toţĭ ómenii. Iosafat atâta face, că Domnul va judeca, éră valea lui Iosafat se înţelege cea biruinţă mare, care a dat Domnul lui Iosafat şi ómenilor sĕi spre amonitenĭ“.

(Va urma.)

*Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.***

*Redactor responsabil: **Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Iunie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.70
Renta de coróne ung. 4% . . .	97.95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	119 80
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%.	100.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.70
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	98.—
Impr. ung. cu premii	202.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin .	162 75
Renta de argint austr.	101.70
Renta de hârtie austr.	101.55
Renta de aur austr.	120.75
Losurĭ din 1860.	153.15
Acții de-ale Băncei austro-ungară .	16.03
Acții de-ale Băncei ung. de credit .	700.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit .	690.50
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane . . .	117.25
London vista	240.25
Paris vista	95.25
Rente austr. 4% de coróne . .	99.80
Note italiene	93.60

Cursul pieței Brașov.

a Din 6 Iunie n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	19.—	Vênd.	19.04
Argint român.	„	18.40	„	18.44
Napoleond'orĭ.	„	19.—	„	19.10
Galbenĭ	„	11.30	„	11.40
Ruble Rusescĭ	„	126.—	„	127.—
Mărcĭ germane	„	58.50	„	—.—
Lire turcescĭ	„	10.72	„	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	„	101.—

PUBLICAȚIUNE.

Pentru predarea în intreprindere, regularea apaductului din strada principală a comunei Zêrnescĭ (comitatul Făgărașului), a rîului dinaintea edificiului școlei române, precum și pavarea trotoarului din acea stradă, se va ține licitație publică cu oferte și verbal, **Luni în 9 Iunie a c st. n la 10 óre a. m** în cancelaria oficiului comunal.

Licitația va fi publică, dér și cu oferte închise, pe basa condițiunilor, carĭ sunt depuse și se pot vedé, tot-déuna dela 8—12 óre a. m. în cancelaria primăriei comunale.

Tot deodată se face cunoscut, că ofertele provědute cu timbrul de 1 corónă și sigilate, au a se preda la casa primăriei comunale. necondiționat până la 10 óre înainte de licitație.

Ofertele au sě conțină în textul lor, suma oferită, numele și locuința oferentului și declarația că cunósce cuprinsul condițiunilor de licitare.

Zêrnescĭ, în 28 Maiŭ 1902.

Ioan Voda notar (550,2—3) *Ioan St. Coleșiŭ* primar.

Nr. 6573—1902.

PUBLICAȚIUNE.

De-óre-ce *A. Porr*, carele poseda în Brașov un institut de mijlocire de servicii și plasare de servitorĭ, concesiat cu Nr. m. 7060/1897, dela finea anului 1898 nu mai usézǎ de acésta concesiune, de aceea în sensul §-ului 49 al art. de lege XVII 1884 și pe basa ordinului Ministeriului de comerciu dela 29 Ianuarie 1902 Nr. 5875/VIII—1902 *acésta concesiune sě declară de ștersă.*

Inainte însă de a estrada cauțiunea lui Albert Porr, se provócă toțĭ aceea, carĭ contra antreprindetorului de mijlocire, pentru service Albert Porr, voesc a-șĭ validita vre un drept de despăgubire séu pentru vre-o pretensiune, sě-șĭ înaintezo atarĭ reclame la acest magistrat orășănesc până la *12 Iunie 1902*, cu atât mai vêrtos, căcĭ după espirarea acestui termin, cauțiunea din cestiune sě va estrada deponentului sěu Albert Porr.

Brașov, 6 Maiu 1902

3—3.(524) *Magistratul orășenesc.*

Nr. 3999—1902.

PUBLICAȚIUNE.

Pentru stabilirea contribuțieĭ după următórele venite pe anul 1902.

După §§. 16 și 18 art. de lege XLIV. din anul 1883 se áduce la cunoscința publică, că On. Direcțiune de finanțe r u. din loc a trimis catalogurile la oficiul de dare orășěnesc pentru stabilirea dărei, și anume:

1. Catalogul repartisărei dărei, de pământ, care conține pe toțĭ proprietariĭ de pământ.

2. Catalogul după darea de chiria caselor și împărțirea lor după categoriĭ.

3 Catalogul dărei după câștig, cl. I. și II, conținênd stabilirea dărei meseriașilor, carĭ lucréză fără calfe; a calfelor de meseriaș, diurniștĭ, servitorĭ etc. cum și a proprietarilor de case și capitaliștĭ din cl. II.

4. Catalogul contribuției după venit cl. IV, conținênd pe toțĭ aceia, carĭ sunt angajațĭ cu salar anual, cum și amploiații de stat, municipii comunalĭ și privațĭ. servitorii, carĭ au pensie de grație.

5. Catalogul partidelor, carĭ sunt obligate la contribuție după interese de capital și rente

Aceste catalóge sunt puse la disposiția fiă cărui contribuabil în decurs de 8 dile, adecă *dela 5 Iunie până inclusiv la 12 Iunie 1902 st. n. dela 8 óre până la 12 óre a. m.*, la oficiul de dare orășěnesc.

Contra sumelor de contribuție stabilite în aceste catalóge, pot recura contribuabilii și anume:

a) Acei contribuabilĭ, carĭ au fost deja taxațĭ cu vre-o dare din cele specificate și anul trecut, în decurs de 15 dile, adecă până inclusive **26 Iunie st. n. a. c. 1902**.

b) Acei contribuabilĭ, carĭ pentru prima-órǎ sunt taxațĭ cu vre-o categorie de contribuție. Din catalógele indicate în decurs de 15 dile, dela diua în care li-sau înscris în fóia de dare sumele ce au a plăti.

Recursul este a se adresa la On. comisie administrativă prin on. Magistrat orășěnesc. Recursurile date după espirarea acestor termine, se vor respinge, ca întârdiate

Tot-odată se provócă toțĭ contribuabiliĭ sě se presente la oficiul de dare cu fóia de contribuție pentru a-se scrie în fóiă câtă contribuție au sě plătéscă.

Brașov, 4 Iunie 1902.

552,1—2 *Oficiul de dare orășěnesc.*

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1902.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·40 min. dim.
II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2·45 m. p. m
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la órele 10·26 m. séra.

Dela Brașov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 5·15 m. dim.
III. Trenul mixt la órele 11·40 a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
V. Tr. mixt. la óra 6·— min. séra.

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5.19 min. dim. (are legătură cu Tușnad la óra 9.18, cu Ciuc) Szereda. la óra 10.16 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de per. la óra 3·15 m. p. m.

Dela Brașov la Zêrnescĭ (gar. Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 3·44 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·14 m. d. am.
IV. Trenul mixt la óra 9·42 m. séra.

Dela Brașov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óre 8·50 mim. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 min. p. m. (are legătură cu linia Tușnad-Ciuc-Gyimes.)

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

I. Tren accel. la órele 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Clușiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·7 min séra.

Dela Bucurescĭ la Brașov:

I. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m.
II. Trenul mixt. la óra 9·23 min. p. m.
III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers. la óra 7·49 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal.
V. Tren accel. la órele 10·14 m. séra.

Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:

I. Trenul de persóne la óre 8 25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Sereda óra 8·20).
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.)
III. Trenul mixt, la óra 6·50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)

Dela Zêrnescĭ la Brașov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 8·18 m. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Brașov:

I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·50 min. séra.
IV. Tren mixt la óra 10·5 m. séra.